SVEA HOVRÄTT
Avdelning 05
Rotel 0502

DOM
2020-05-20
Stockholm

Mål nr
B 4415-20

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE
Stockholms tingsrätts dom den 25 mars 2020 i mål nr B 1167-20, se bilaga A

PARTER (antal tilltalade 1)

Klagande och motpart (Tilltalad)
ABDIRAHMAN Hussein Aw-Ibrahim, 19980101-8814
Frihetsberövande: Intagen i kriminalvårdsanstalt
Torvsätravägen 28
127 38 Skärholmen

Ombud och offentlig försvarare:
Advokat Frida Wallin
Block Advokater AB
Kungsholmsgatan 10
112 27 Stockholm

Klagande och motpart (Åklagare)
Kammaråklagare Malin Kühn
Åklagarmyndigheten
City åklagarkammare i Stockholm

Motparter (Målsägande)
1. Sekretess NN6, se Partsbilaga

2. David Plars
Slåttervägen 24
175 50 Järfälla

Båda företrädda av åklagaren

SAKEN
Våldtäkt m.m.

HOVRÄTTENS DOMSLUT

1. Hovrätten fastställer tingsrättens dom.

2. Abdirahman Aw-Ibrahim ska, om han friges från det straff som han nu avtjänar innan denna dom fått laga kraft, häktas och vara fortsatt häktad tills fängelsestraffet får verkställas.

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 2290 103 17 Stockholm	Birger Jarls Torg 10	08-561 670 00 08-561 672 90 **E-post:** svea.hovratt@dom.se www.svea.se		måndag – fredag 09:00–16:30

3. Det som tingsrätten beslutat om sekretess ska fortsätta att gälla.

4. Sekretessbestämmelsen i 35 kap. 12 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) ska fortsätta att vara tillämplig också för uppgifter som i hovrätten lagts fram inom stängda dörrar och som kan leda till att Sekretess NN6:s identitet röjs. Detsamma gäller uppgifterna i partsbilagan till denna dom.

5. Frida Wallin får ersättning av staten med 24 396 kr, varav 16 848 kr avser arbete, 1 928 kr tidsspillan, 741 kr utlägg och 4 879 kr mervärdesskatt.

6. Staten ska även slutligt stå för kostnaden i hovrätten för försvararen och det tidigare målsägandebiträdet.

YRKANDEN I HOVRÄTTEN

Åklagaren har yrkat att hovrätten ska döma Abdirahman Aw-Ibrahim till ett längre fängelsestraff.

Abdirahman Aw-Ibrahim har yrkat att hovrätten ska frikänna honom från åtalen avseende våldtäkt (åtalspunkten 1) och våldsamt motstånd (åtalspunkten 3) och till följd av det också avslå Sekretess NN6:s skadeståndsanspråk. Abdirahman Aw-Ibrahim har vidare yrkat att han när det gäller åtalet för misshandel (åtalspunkten 2) ska dömas för ringa misshandel i enlighet med sitt erkännande i tingsrätten. Till följd av detta har han också yrkat att David Plars skadeståndsyrkande ska avslås. För det fall han skulle dömas för misshandel av normalgraden har han dock godtagit det av David Plars yrkade skadeståndet. Under alla förhållanden har han yrkat att påföljden ska lindras.

Part har motsatt sig motparts ändringsyrkanden.

HOVRÄTTENS DOMSKÄL

Hovrätten har tagit del av samma utredning som lagts fram i tingsrätten, utom förhöret med Bintou Jorbateh som åklagaren inte har åberopat i hovrätten.

Åtalspunkten 1

Tingsrätten har i sin dom redogjort för den rättsliga regleringen och praxis vad avser krav på bevisning i denna typ av mål.

Hovrätten instämmer i tingsrättens bedömning av Sekretess NN6:s uppgifter i förhöret där. Dessa har alltså varit såväl trovärdiga som tillförlitliga. Detta gäller även med beaktande av att hennes uppgifter i tingsrätten i vissa delar avvikit från vad som antecknats i polisförhöret med henne direkt efter händelsen. Särskilt vittnenas observationer, men också övrig av åklagaren åberopad bevisning, ger ett starkt stöd för Sekretess NN6:s uppgifter och hovrätten delar tingsrättens bedömning att åklagaren därmed har uppfyllt sin bevisbörda. Hovrätten gör heller ingen annan bedömning än tingsrätten när det gäller den bevisning som Abdirahman Aw-Ibrahim har lagt fram. Den förtar alltså inte värdet av den bevisning som åklagaren har åberopat.

Genom Sekretess NN6:s uppgifter och övrig utredning är alltså åtalet styrkt i den utsträckning som tingsrätten har funnit. Gärningen ska rubriceras som våldtäkt. Tingsrättens dom i denna del ska alltså inte ändras.

Åtalspunkterna 2 och 3

Hovrätten gör beträffande dessa åtalspunkter samma bedömningar som tingsrätten har gjort. Också i denna del ska därmed tingsrättens dom stå fast.

Påföljd och frihetsberövande

Hovrätten finner inte skäl att frångå tingsrättens bedömningar vad gäller straffvärden. På de av tingsrätten angivna skälen ska påföljden bestämmas till fängelse.

De av tingsrätten angivna skälen för häktning kvarstår.

Skadestånd

Vid denna utgång ska tingsrättens dom stå fast i frågan om skadestånd såväl till Sekretess NN6 som till David Plars.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga B

Överklagande senast 2020-06-17

I avgörandet har deltagit hovrättslagmannen Lars Dirke, hovrättsrådet Mona Wildig, referent, och tidigare hovrättsrådet Ulla Bergendal samt nämndemännen Fredrik Sjökvist och Jabin Ezdani Khan.

Avräkningsunderlag finns i hovrättens akt.

STOCKHOLMS TINGSRÄTT
Avdelning 3

DOM
2020-03-25
meddelad i
Stockholm

Mål nr: B 1167-20

PARTER (Antal tilltalade: 1)

BILAGA A

B 4415-20

Tilltalad
ABDIRAHMAN Hussein Aw-Ibrahim, 19980101-8814
Torvsätravägen 28
127 38 Skärholmen

Offentlig försvarare:
Advokat Frida Wallin
Block Advokater AB
Kungsholmsgatan 10
112 27 Stockholm

Åklagare
Kammaråklagare Malin Kühn
Åklagarmyndigheten
City åklagarkammare i Stockholm
Box 70296
107 22 Stockholm

Målsägande
1. David Plars
Slåttervägen 24
175 50 Järfälla

Företrädd av åklagaren

2. Sekretess NN6, se Partsbilaga sekretess
Sekretess

Målsägandebiträde:
Biträdande jurist Natali Agirman
c/o Therese Ström Advokatbyrå AB
Köpmangatan 15, I tr.
111 31 Stockholm

DOMSLUT

Brott som den tilltalade döms för
1. Våldtäkt, 6 kap 1 § 1 st 1 men och 3 men 1 p brottsbalken
2020-01-26

2. Misshandel, 3 kap 5 § brottsbalken
   2019-10-26
3. Våldsamt motstånd, 17 kap 4 § brottsbalken
   2019-10-26

Påföljd m.m.
Fängelse 2 år 6 månader

Lagrum som åberopas
34 kap 1 § 1 st brottsbalken

Skadestånd
1. Abdirahman Aw-Ibrahim ska betala skadestånd till Sekretess NN6 med 115 000 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 26 januari 2020 till dess betalning sker.
2. Abdirahman Aw-Ibrahim ska betala skadestånd till David Plars med 5 000 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 26 oktober 2019 till dess betalning sker.

Häktning m.m.
Friges Abdirahman Aw-Ibrahim från det straff som han nu avtjänar innan denna dom i ansvarsdelen vinner laga kraft mot honom ska han omedelbart häktas och stanna kvar i häkte till dess denna dom i ansvarsdelen vinner laga kraft mot honom.

Sekretess
Sekretessen enligt 35 kap 12 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) ska fortsätta gälla för uppgifter som lags fram vid förhandling bakom stängda dörrar och som kan leda till att målsägandens (NN6) identitet kan klarläggas. Detsamma ska gälla partsbilagan till denna dom.

Brottsofferfond
Den tilltalade åläggs att betala en avgift på 800 kr enligt lagen (1994:419) om brottsofferfond.

Ersättning
1. Natali Agirman får ersättning av staten för arbete som målsägandebiträde med 61 476 kr. Av beloppet avser 44 226 kr arbete, 4 755 kr tidsspillan, 200 kr utlägg och 12 295 kr mervärdesskatt.
2. Frida Wallin får ersättning av staten för arbete som offentlig försvarare med 65 460 kr. Av beloppet avser 46 338 kr arbete, 5 783 kr tidsspillan, 247 kr utlägg och 13 092 kr mervärdesskatt.
3. Staten ska stå för kostnaden för målsägandebiträdet och försvararen.

YRKANDEN M.M.

Åklagaren har yrkat i enlighet med domsbilaga 1.

Målsäganden i åtalspunkt 1 har yrkat skadestånd i enlighet med domsbilaga 2. Hon har även biträtt åtalet.

DOMSKÄL

Skuldfrågan

Åtalspunkt 1

Abdirahman Aw-Ibrahim har förnekat gärningen. Han har medgett att han har haft ett vaginalt samlag med målsäganden men invänt att hon deltog frivilligt.

Abdirahman Aw-Ibrahim har hörts. På åklagarens begäran har förhör hållits med målsäganden och med vittnena Bintou Jorbateh, Otmane El Abbar, Norma Henriksson, Emil Bergman och Jacob Fredlin. Åklagaren har som skriftlig bevisning åberopat en händelserapport, en ljudfil med flera samtal till SOS Alarm, fotografier, en brottsplatsundersökning samt ett rättsintyg.

Målsäganden har uppgett i huvudsak följande. Den aktuella kvällen var hon på nattklubben Nivå 22 tillsammans med några tjejkompisar. De kom dit vid 21-tiden. De satt vid ett bord och drack alkohol och hade det trevligt. När hon gick fram till bartendern för att fråga om hon fick ladda sin mobiltelefon i baren fick hon syn på Abdirahman Aw-Ibrahim. De var bekanta sedan tidigare. Hon har gått i samma klass som hans lillebror och har träffat honom flera gånger tidigare. Han frågade om hon och hennes kompisar ville ha några drinkar och hon svarade ja. Hon följde sedan med honom till baren för att hjälpa till att bära drinkarna till bordet. Han slog

sig ner vid deras bord och de drack tillsammans. Stämningen var trevlig. Under kvällen drack hon vitt vin, sourz, tequila shots samt en Redbull vodka som hon delade med en kompis.

Vid ett tillfälle gick hon och hennes kompis Lia ut för att röka. Abdirahman följde med dem ut. Efter ett tag skulle Lia gå till en annan klubb och hon stod då kvar ensam med Abdirahman. När de skulle gå in igen sa vakterna att både hon och Abdirahman var för berusade för att få komma in. Klockan var då runt midnatt. Hon frågade vakterna om hon fick gå in igen bara för att säga hejdå till sina kompisar, men vakterna sa att hon inte fick det.

Hon och Abdirahman gick därefter och satte sig på några trappor som låg vid sidan om Nivå 22 och tanken var att vänta där till dess att klubben stängde. De pratade aldrig om att ta sig hemåt utan endast om att vänta. Hon försökte få tag i sina kompisar men eftersom det var högljutt på Nivå 22 hörde de inte vad hon sa när hon ringde. Efter ett tag tänkte de att det skulle bli kallt att sitta stilla och vänta och bestämde sig för att ta en promenad. Hon vet att hon i polisförhör samma natt felaktigt har uppgett att hon och hennes tjejkompisar var på Lion bar efter Nivå 22 och att Abdirahman följde med dit. Hon var chockad vid förhöret och mindes därför fel. Hon har dock varit på Lion bar vid ett annat tillfälle.

Hon och Abdirahman hoppade sedan in i en taxi men av någon anledning blev de avsläppta igen och hamnade i parken där den åtalade gärningen ägde rum. I parken satte de sig på en bänk med ansiktena mot varandra. De satt först och pratade. Abdirahman försökte hålla om henne. Hon fortsatte då att prata som om ingenting hade hänt men backade undan lite. Hon sa till honom att hon redan hade en kille. Han försökte sedan pussa henne, varpå hon backade undan igen. Hon minns att han drog ner henne med sin kroppsvikt och sina armar så att hon hamnade på rygg på bänken med honom över sig. Han fick upp hennes ena ben mot ryggstödet medan hennes andra ben låg på bänken med foten mot marken. Han försökte sedan pussa

henne igen. Hon försökte putta bort honom med händerna och fötterna och försökte ta bort sitt ansikte genom att skaka på det. Allt gick väldigt fort. Hon minns att han höll sin ena arm vid hennes högra axel och försökte ta av henne byxorna. Han höll fast henne i hennes högra arm och möjligtvis höll han även fast henne i hennes vänstra arm. Hon hade kostymbyxor i stretchmaterial på sig och under byxorna hade hon shorts och trosor. Hon minns inte vad han hade på sig men hon tror att det var ett par jeans. Hon sa klart och tydligt åt honom att hon inte ville ha sex med honom. Hon försökte spänna med sina ben. Hon kände hur han till slut fick av henne byxorna. Hon fick då panik. Han fick av sig sina egna byxor också. Därefter lyckades han genomföra ett vaginalt samlag med henne. Han stötte in och ut flera gånger. Hon minns att hon fick ont i underlivet och att hon kände sig äcklad. Han använde inget skydd. Hon oroade sig därför för att hon hade blivit gravid och för att hon hade fått könssjukdomar. Hon försökte putta bort honom men när hon märkte att det inte gick började hon skrika "hjälp" istället. Hon skrek högt ända till dess hon inte orkade skrika längre. Han sa åt henne att hon skulle vara tyst och att det skulle gå snabbt och la en hand över hennes mun. När han höll för hennes mun kunde hon inte andas. Hon försökte bita honom men lyckades inte. Därefter tog han bort sin hand. Hon fortsatte att försöka ta sig loss. Efter ett tag kände hon att hon inte orkade kämpa emot längre och att hon inte kunde kontrollera sin kropp. Hon låg därefter stilla skräckslagen utan att röra sig.

Efter en stund försökte hon ta sig loss igen och lyckades till slut ställa sig upp intill bänken. Då fällde han henne så att hon föll till marken. Hon kände smärta i benet. Han tog tag i hennes vänstra arm och la henne med ryggen mot bänken igen varpå hon slog i bänkens armstöd med huvudet. Han la sig på henne så att de låg i samma position som tidigare och fortsatte ha samlag med henne.

Efter en stund hörde hon några röster och skrek igen för att påkalla uppmärksamhet. Hon minns att hon grät när hon skrek. Paret som hon hade hört, en kille och en tjej, kom fram till dem. Hon minns att hon satt och pratade med tjejen en stund. Därefter

kom en manlig polis till platsen. Hon ville inte prata med honom eftersom det var en man. Sedan kom det en kvinnlig polis också. Hon satte sig i polisbilen och de tog med henne till sjukhuset. På sjukhuset sa de att hon var för berusad för att få vara kvar där och att hon därför var tvungen att komma tillbaka en annan dag. Polisen skjutsade då hem henne. Polisen tog hennes kläder för att kunna säkerställa DNA.

När hon kom hem låg hennes mamma och sov. Hon ringde till sin tjejkompis och berättade vad som hade hänt. Kompisen var på väg till Upplands Väsby men hoppade av bussen för att gå hem till henne. Hon mötte sedan kompisen på innergården och pratade med henne om vad som hade hänt. Hon berättade att hon inte visste om hon skulle berätta för sin mamma varpå kompisen sa att hon kunde hjälpa henne att berätta. Tanken var att hon skulle gå till sjukhuset dagen efter men hon ville inte gå dit eftersom hon var rädd. Hon gick till sjukhuset först två dagar senare.

Hon fick inga skador förutom blåmärken. Efter händelsen har hon hållit sig isolerad. Hon hade sökt olika arbeten och hade intervjuer inbokade men på grund av händelsen ställde hon in allt som var inbokat. Första veckan efter händelsen kunde hon inte sova alls och drömde mardrömmar om det som hade hänt. När hon var vaken tänkte hon på det som hade hänt hela tiden. Den enda gången som hon inte tänkte på det var när hon var med sin bästa kompis. Hon har fått sömntabletter utskriva för sina sömnbesvär och har haft kontakt med en psykolog. Hon har förklarat för sin kille vad som hände i parken men vet inte vet vad som kommer att hända med deras förhållande.

Abdirahman Aw-Ibrahim har uppgett i huvudsak följande. Han har träffat målsäganden flera gånger innan den aktuella kvällen. Hon har bland annat varit hemma hos honom i hans lägenhet i Sätra på en fest tre eller fyra år tidigare. Den aktuella kvällen var han hemma när en kompis ringde till honom och frågade om han ville kolla på en fotbollsmatch på någon restaurang på stan. Det var en speciell

match som de skulle kolla på. Han mötte upp kompisen på T-centralen. Därefter åkte de vidare till Fridhemsplan. De gick sedan till en bar som heter Retro bar för att kolla på matchen. Efter det att matchen var slut gick de vidare till Lion bar och sedan därifrån vidare till Nivå 22.

På Nivå 22 beställde de först alkohol på nedervåningen och gick sedan upp på övervåningen. När han skulle gå till baren för att köpa mer alkohol stötte han på målsäganden. Han frågade om hon och hennes kompisar ville ha något att dricka. Hon svarade ja. Målsäganden frågade om han hade en powerbank så att hon kunde ladda sin telefon. Han svarade att han hade det och lånade ut den till henne. Hon bjöd med honom att sitta vid deras bord så han satte sig med dem. Hans kompisar satte sig vid bordet bredvid. De drack och pratade och han hälsade på hennes kompisar. Målsäganden och hennes kompisar fortsatte dricka. Efter ett tag gick målsäganden och en tjejkompis till henne ut för att röka. Så småningom gick han efter dem för att få frisk luft. Målsäganden och hennes kompis stod på vänster sida om entrén och rökte och han stod på höger sida eftersom han inte rökte. Han pratade med målsäganden där ute. Hennes kompis gick in på Nivå 22 igen medan han och målsäganden stannade kvar utanför. När de skulle in igen tyckte vakterna att de var för berusade för att få komma in så de satte sig på en trappa i närheten. Målsägandens kompisar kom ut efter ett tag och sa att de skulle gå vidare till ett annat ställe men målsäganden sa att hon ville åka hem. Han och målsäganden pratade om att åka hem till henne i Flemingsberg. Hon sa till honom att hennes mamma inte var hemma och hon ville att han skulle följa med henne dit. Det var på hennes initiativ som de skulle åka hem till henne. Han tänkte att de skulle umgås och ha sex hemma hos henne. Hon hade pussat på honom hela tiden när de var på Nivå 22 så han tänkte att hon ville ha sex. De bestämde sig för att ta en taxi eftersom tåget hade slutat att gå. Taxichauffören ville köra med taxameter men han ville ha ett fast pris så taxin körde dem bara en kort bit. Det var därför som de hamnade i parken. De satte sig på en bänk och han försökte ringa en svarttaxi. Sedan försökte han ringa en kompis som heter Omar men fick inget svar.

Han och målsäganden satt först och pratade och började sedan hångla. De hånglade i ungefär 5–10 minuter. Hon hade även tidigare vid baren på Nivå 22 givit honom en puss. Hon drog av sig sina byxor och han drog av sig sina. Sedan hade de samlag på bänken. Han hade sin högra hand mot armstödet och den vänstra handen mot bänken. Han låg inte över henne och hade inte sin vikt på henne. Hade han haft sin vikt på henne hade det inte fungerat. De stannade kvar på bänken under hela samlaget. Han fick inte utlösning. Samlaget genomfördes på bådas initiativ. Hon sa aldrig att hon inte ville. Han hade märkt om hon inte hade velat och då hade han låtit henne vara. Det stämmer inte att hon sa att hon hade en pojkvän – hade han vetat det hade han inte haft sex med henne. Efter att de hade hållit på i kanske tio minuter närmade sig två förbipasserande. Då började målsäganden skrika ”hjälp”. Hon hade inte skrikit innan och detta var den enda gången hon skrek under tiden som de hade sex. Han vet inte varför hon skrek. Paret, en kille och en tjej, ropade ”är det någon där?”. Han och målsäganden avbröt sedan samlaget och han reste sig upp. Han försökte dra upp sina byxor innan paret kom fram till dem. Killen sa åt honom att gå därifrån. Han frågade varför eftersom han inte hade gjort något som var olagligt. Killen sa att han skulle ringa till polisen varpå han svarade ”gör det”. Han var inte rädd för att polisen skulle komma dit. Medan han pratade med killen var tjejen med målsäganden. Han vet inte om målsäganden grät. Efter kanske 3–5 minuter kom polisen till platsen. De behandlade honom som skit. Han kan inte förklara varför målsäganden uppvisade skador efter händelsen, kanske hade hon skadorna sedan tidigare.

Bintou Jorbateh har uppgett i huvudsak följande. Hon är kompis med målsäganden och var tillsammans med henne den aktuella kvällen på Nivå 22. De drack alkohol tillsammans och hade det trevligt. Målsäganden försvann vid ett tillfälle och när hon kom tillbaka var Abdirahman Aw-Ibrahim med henne. Hon hade inte träffat Abdirahman tidigare och frågade därför målsäganden vem det var. Målsäganden svarande att hon kände Abdirahman sedan tidigare. Han satte sig sedan hos dem. De drack tillsammans men hon pratade inte så mycket med Abdirahman. Han köpte

även en shot till henne som hon inte tog utan gav till målsäganden. Målsäganden var kraftigt påverkad av alkohol men hon hade inte svårt att prata eller gå. Målsäganden tål mycket alkohol och är ofta den i gänget som uppträder nyktert när alla andra är fulla, även om hon har druckit mycket. Målsäganden försvann vid ett tillfälle när hon skulle ut och röka med en tjejkompis, Lia. Hon såg inte när de gick ut men förstod att de var ute och rökte. Hon såg inte målsäganden och Abdirahman på Nivå 22 igen sedan de gått ut.

Hennes mobiltelefon hade laddat ur under kvällen. När hon kom hem och fick igång den igen såg hon att målsäganden hade skickat en bild på Snapchat cirka två timmar tidigare. Målsäganden skrev att hon var på sjukhus. Hon frågade vad som hade hänt men målsäganden svarade att hon inte kunde prata just då. När hon pratade med målsäganden per telefon nästa dag berättade målsäganden att hon hade varit ute och rökt med deras kompis Lia och Abdirahman. Eftersom målsäganden och Abdirahman inte fick komma in på Nivå 22 igen hade de bestämt sig för att ta en promenad. Då hade målsäganden blivit våldtagen av Abdirahman. Hon frågade inte målsäganden hur våldtäkten hade gått till eftersom hon inte ville veta men målsäganden berättade att det hade skett i en park. Målsäganden sa att hon hade skrikit efter hjälp och att folk hade hört henne skrika men berättade inte hur våldtäkten hade avbrutits.

Målsäganden är hennes bästa kompis och hon pratar med henne varje dag. Hon har märkt att händelsen har påverkat målsäganden mycket. Målsäganden mår inte längre bra och är inte lika social som tidigare. De brukade alltid vara ute och festa tillsammans, vilket målsäganden vanligtvis älskar, men nu vill hon inte gå ut alls.

Otmane El Abbar har uppgett i huvudsak följande. Han bor i en lägenhet som ligger nära parken. Han bor på tredje våningen. Han jobbade natt den aktuella dagen men hade kommit hem tidigare än vanligt. Han och hans fru brukar alltid öppna fönstret innan de ska gå och lägga sig för att få in lite luft. Genom fönstret såg han två

personer som satt på en bänk i parken. Det var visserligen mörkt men han såg ändå väldigt bra eftersom hans fönster bara är cirka 20 meter från bänken. Det finns inga lampor i parken men gatlyktorna från Drottningholmsvägen lyser upp tillräckligt mycket för att man ska kunna se bra. Han kunde dock inte se ansiktena på personerna och trodde först att det var två tjejer som satt där. Personerna diskuterade med högljudda röster och de lät som om de hade en dispyt. De verkade onyktra. I början brydde han sig inte så mycket eftersom det brukar vara folk som sitter i parken. Han stängde därför fönstret. Eftersom de högljudda rösterna fortsatte öppnade han dock fönstret igen. Då såg han att det var en tjej och en kille som satt på bänken. Han såg att killen var på tjejen. Hon satt och han stod framför henne och la sina händer på henne som om han försökte krama henne. Hon skrek i panik men han hörde inte exakt vad hon skrek. Han är säker på att det var ett kvinnoskrik som han hörde. Trots att hon skrek backade inte killen undan och han tänkte därför att det som skedde inte var okej. Tjejen och killen fortsatte vara i samma position. Då ringde han till polisen första gången. Han misstänkte då att det var en misshandel som pågick. Han stängde därefter fönstret och gick tillbaka till sängen eftersom han trodde att polisen skulle komma till platsen och reda ut situationen.

Efter att skriken hade fortsatt i ytterligare 10–15 minuter tittade han ut igen. Han såg då att både killen och tjejen befann sig på bänken, att de hade fötterna utanför bänken och att tjejen hade nakna ben. Killen låg ovanpå tjejen. Han hörde nu att tjejen skrek "nej, nej, nej". Han förstod då att det var en våldtäkt och inte en misshandel som pågick och ringde därför till polisen en andra gång. Just då såg han inga andra personer i parken men efter en stund såg han en kille och en tjej som promenerande förbi och då sprang han ut. När han kom ut var polisen redan där. Han uppskattar att det hade gått cirka 30–40 minuter från det att han öppnade fönstret första gången för att vädra till dess att polisen kom. – Han hörde skrik hela tiden från det att han öppnade fönstret den andra gången. När han öppnade fönstret första gången var det endast högljudda röster. När han kom ner till parken såg han att polisen tog hand om killen. Han ville inte gå fram till tjejen eftersom hon var

halvnaken. Dessutom såg han att det redan stod en tjej och pratade med henne. Han kan därför inte svara på om tjejen (målsäganden) var påverkad av alkohol.

Norma Henriksson har uppgett i huvudsak följande. Hon promenerade förbi parken vid Thorildsplan tillsammans med Emil Bergman. När de hade kommit halvvägs förbi parken hörde de skrik. Det var ganska mörkt men hon såg en kille och en tjej som befann sig på en bänk. Då var hon och Emil cirka 6–10 meter därifrån. Tjejen låg raklång på rygg och killen låg över henne. De stannade upp och sprang dit. De utgick från att tjejen blev utsatt för en våldtäkt.

När de kom fram hade tjejen ena benet mot marken och det andra mot parkbänken. Hon tyckte det såg ut som om killen höll ner henne. Tjejen hade mjuka byxor på sig som var nerhasade till fotknölarna. Hon la inte märke till några trosor men tror att de också var nerhasade. Hon tror att killen flyttade sig undan ganska snabbt när de kom fram. Han höll på att ta på sig byxorna. Hon tror att tjejen hörde dem komma eftersom hon skrek högre när de kom närmare. Det var tydligt att tjejen ville ha deras uppmärksamhet och att hon ville ha hjälp. Killen verkade väldigt obrydd när de kom fram. De sa åt honom att gå därifrån. Han frågade varför och såg skeptiskt på dem. Hon sa till honom att det var tydligt att tjejen inte ville ha honom där. Han svarade att hon hade sagt att hon ville det. Tjejen sa att det absolut inte var så. Hon koncentrerade sig sedan mest på tjejen. Hon märkte att tjejen var skärrad, upprörd och stressad. Hon la en arm om tjejen och hjälpte henne på med kläderna. Tjejen stöttade sig mot henne när de gick till polisbilen. Tjejen kunde prata ordentligt, gå själv och svara på tilltal. Hon tror inte att tjejen var speciellt påverkad av alkohol.

Emil Bergman har uppgett i huvudsak följande. Han var på promenad med Norma Henriksson den aktuella natten. När de gick förbi en park hörde de att någon skrek. De reagerade eftersom det lät som en kvinna som skrek högt i panik. Det var mörkt men när de kikade in i parken såg de två personer på en bänk. De var då kanske 15–20 meter från bänken. Han och Norma ropade och frågade vad som hände. När de

inte fick något svar sprang de in i parken. De såg då att en kille lutade sig över en tjej. Tjejen skrek rakt ut i rädsla och panik. Hon skrek också "nej" och "jag vill inte". Killen hade sina byxor nerdragna. Tjejen låg med ryggen mot bänken och killen hade knäna uppe på bänken, var hukad över henne och hade kalsongerna lätt nerdragna. Han vet inte om tjejen var påklädd eftersom han fokuserade på killen. Killen ställde sig upp, vände sig mot dem och börjande skrika. Han tror att killen skrek "vad håller ni på med?" eller dylikt. De skrek tillbaka att han var tvungen att gå därifrån. Han tog upp telefonen och ringde till polisen. Samtidigt som han ringde till polisen började killen veva med armen och slog därefter till honom på örat. Han hörde att tjejen grät. Norma satte sig sedan med tjejen medan han försökte beskriva för polisen vart de var någonstans. Killen stod kvar medan han pratade i telefon med polisen men började sedan gå därifrån. Strax därefter dök polisen upp. Han har ingen uppfattning om tjejens berusningsgrad.

Jacob Fredlin har uppgett i huvudsak följande. Han arbetar som polis och var i tjänst den aktuella kvällen. När de kom till parken såg han hur kollegorna lastade in Abdirahman Aw-Ibrahim i en polisbil. Han och hans kollega Malin fick till uppgift att prata med målsäganden. Han hade ingen närmare kontakt med Abdirahman utan såg bara ryggtavlan på honom. Målsäganden stod och pratade med en tjej som han senare förstod inte kände målsäganden sedan tidigare. Han minns att målsäganden hade kläder på sig. Han märkte att målsäganden var påverkad av alkohol men hon var inte "jätteförfriskad". De kunde hantera henne och genomföra ett första förhör med henne på ett korrekt sätt. Han upplevde att målsäganden initialt var lite avig. Hon ville först inte prata med någon överhuvudtaget. Hon pratade sedan med hans kollega Malin i 5–10 minuter. Malin försökte få henne att berätta vad som hade hänt och övertalade henne att följa med till Södersjukhusets mottagning för våldtagna. De åkte sedan till Södersjukhuset och följde med målsäganden upp till mottagningen. Efter ett tag kom det två sjuksköterskor. De frågade om målsäganden om hon hade druckit varvid målsägande svarade att hon hade druckit "en del". Målsäganden fick sedan göra ett utandningsprov.

Sjuksköterskorna tyckte att målsäganden var för berusad för att få vara kvar på mottagningen. Malin var den som pratade med målsäganden på Södersjukhuset. Målsäganden var samarbetsvillig och sa att hon ville gå vidare med en anmälan. Hon grät och verkade chockad. Han upplevde det som svårt att få grepp om hur målsäganden mådde. De körde hem henne till hennes bostad och sa åt henne att gå till sjukhuset dagen efter. I bostaden tog de hennes kläder i beslag. Beslagen hanterades sedermera av deras kollegor. De frågade henne om de fick göra ett DNA-test men fick inget jättetydligt svar. För att inte förstöra sin relation till målsäganden bestämde de sig för att inte ta något DNA-test då.

Tingsrätten gör följande bedömning.

Av 6 kap. 1 § första stycket första meningen brottsbalken framgår att den som, med en person som inte deltar frivilligt, genomför ett samlag eller en annan sexuell handling som med hänsyn till kränkningens allvar är jämförlig med samlag, döms för våldtäkt. Vid bedömningen av om ett deltagande är frivilligt eller inte ska det särskilt beaktas om frivillighet har kommit till uttryck genom ord eller handling eller på annat sätt.

En person kan enligt första stycket tredje meningen i samma paragraf aldrig anses delta frivilligt om deltagandet är en följd av misshandel, annat våld eller hot om brottslig gärning, hot om att åtala eller ange någon annan för brott eller hot om att lämna ett menligt meddelande om någon annan (första punkten) eller om gärningsmannen otillbörligt utnyttjar att personen på grund av medvetslöshet, sömn, allvarlig rädsla, berusning eller annan drogpåverkan, sjukdom, kroppsskada, psykisk störning eller annars med hänsyn till omständigheterna befinner sig i en särskilt utsatt situation (andra punkten).

Ett uttryckt val att delta i en sexuell handling är alltså inte frivilligt om personen i fråga inte är kapabel att ge uttryck för sin egen vilja på grund av att han eller hon

befunnit sig i en särskilt utsatt situation. Karakteristiskt för en sådan situation är att offret saknar eller i vart fall har klart begränsade möjligheter att freda sin sexuella integritet och undgå ett övergrepp. Det krävs således inte att offret helt saknar förmåga att värja sig eller kontrollera sitt handlande. En kraftigt berusad person, som på grund av sin påverkansgrad haft klart begränsade möjligheter att värja sig mot ett övergrepp, kan ha befunnit sig i en särskilt utsatt situation, även om han eller hon inte helt saknat förmåga att uppfatta det sexuella övergreppet. Bedömningen av om ett offer befunnit sig i en särskilt utsatt situation ska grundas på situationen i dess helhet. Omständigheterna kan vara hänförliga till såväl offrets person som till yttre förhållanden (prop. 2012/13:111 s. 112).

För en fällande dom i ett brottmål krävs att domstolen genom den utredning som har lagts fram för domstolen under rättegången finner det ställt utom rimligt tvivel att den åtalade har gjort sig skyldig till det som åklagaren påstår i sin beskrivning av gärningen. Med ett annat sätt att uttrycka saken krävs för en fällande dom att det är praktiskt taget uteslutet att det kan ha gått till på något annat sätt än det som åklagaren påstår. Domstolens uppgift i ett brottmål är alltså att bedöma om åklagaren har bevisat sitt gärningspåstående. I brottmål där det har hållits huvudförhandling är tingsrätten hänvisad till att göra denna bedömning utifrån den utredning som lagts fram för rätten vid huvudförhandlingen.

Bevisvärderingen ska vara objektiv och omsorgsfull och grundad endast på sakliga skäl. Den ska ske strukturerat. Enligt Högsta domstolen bör bedömningen till en början ta sikte på den bevisning som har åberopats till stöd för gärningspåståendet. Utgångspunkten är att den tilltalade inte behöver bevisa något. Den tilltalade ska i princip inte heller ha någon nackdel av att ha lämnat uppgifter som visar sig vara felaktiga. Detta hänger samman med att han eller hon kan ha skäl att lämna en annan berättelse än den som är sann, även om han eller hon är oskyldig till det som åklagaren påstår. Först om åklagarens bevisning är tillräcklig ska den tilltalades

berättelse och bevisningen som stöder denna berättelse värderas som motbevisning till det som åklagaren påstår (se NJA 2015 s. 702 och NJA 2017 s. 316).

När bevisningen i ett mål huvudsakligen består av muntliga uppgifter blir det en central uppgift för domstolen att bedöma vilket bevisvärde dessa uppgifter har. I den bedömningen ingår att bedöma både trovärdigheten och tillförlitligheten av uppgifterna. Vid trovärdighetsbedömningen måste domstolen bland annat överväga om det finns omständigheter som kan ge en hörd person anledning att lämna felaktiga uppgifter. I tillförlitlighetsbedömningen ingår istället att överväga om en hörd person av något skäl – som till exempel alkoholpåverkan, dålig sikt eller andra orsaker – kan ha missuppfattat ett händelseförlopp eller om personens minnesbilder kan ha påverkats efter händelsen, exempelvis på grund av vad andra har berättat för personen. Tillförlitligheten av en berättelse kan också påverkas av att lång tid har förflutit sedan händelsen ägde rum.

Högsta domstolen har angett ett antal kriterier som kan vara behjälpliga vid bedömningen av muntliga utsagor. Kriterierna har varit föremål för sakkunnig analys, som tagit sin utgångspunkt i tillgänglig forskning på området. Slutsatserna i analysen är bland annat att det förhållandet att en utsaga är klar, lång och detaljrik ofta kan vara tecken på att den är sann, medan det saknas egentligt stöd för att anse att konstansbrister (i bemärkelsen att lägga till eller ta bort information) är ett kriterium på bristande tillförlitlighet (se NJA 2017 s. 316 p. 10).

Bevisningen om själva händelsen i mål om sexualbrott består inte sällan främst av parternas berättelser. Enbart målsägandens berättelse är normalt inte tillräckligt för en fällande dom även om målsägandens berättelse skulle vara mer trovärdig än den tilltalades. En trovärdig redogörelse från målsäganden kan dock i förening med vad som i övrigt kommit fram i målet – till exempel om målsägandens beteende efter händelsen – vara tillräckligt för en fällande dom. Det är dock ett rimligt krav att målsägandens berättelse till den del det är praktiskt möjligt blivit kontrollerad under

förundersökningen, låt vara att brister i det avseendet inte utan vidare behöver leda till bedömningen att åtalet inte har blivit styrkt (se NJA 2009 s. 447 I och II).

I våldtäktsmål är det vanligt att målsäganden efter händelsen har berättat om den för andra personer som sedan hörs som vittnen i målet. Sådana uppgifter kan, om de bedöms som trovärdiga och tillförlitliga, tillsammans med vittnets egna iakttagelser av exempelvis målsägandens beteende och reaktioner efter händelsen, utgöra ett indirekt stöd för målsägandens berättelse och därmed ligga till grund för en fällande dom.

I förevarande mål har målsäganden lämnat en klar, lång och detaljerad berättelse om händelsen. När hon har fått frågor om olika detaljer har hon förklarat närmare. Hennes berättelse är fri från motsägelser, svårförklarliga moment och sådant som skulle kunna uppfattas som överdrifter. Den har även framstått som självupplevd. Den omständigheten att målsäganden hade druckit alkohol under kvällen kan givetvis ha påverkat hennes iakttagelseförmåga och minnesbilder. Av vittnesmålen framgår emellertid att målsäganden inte hade några problem att gå, prata eller uppfatta vad som hände. De avvikelser i hennes berättelse som har framkommit mellan de uppgifter som hon har lämnat vid huvudförhandlingen och de uppgifter som hon har lämnat till polisen i förhör i direkt anslutning till händelsen, bland annat att hon varit på Lion bar efter Nivå 22 och att våldtäkten skedde på marken, anser tingsrätten inte förtar bevisvärdet av vad hon har uppgett i någon nämnvärd omfattning. Att målsäganden har varit uppriven och chockad i anslutning till händelsen kan vara en förklaring till varför hennes minnesbilder inte var helt klara vid tidpunkten för det första förhöret.

Sammantaget bedömer tingsrätten målsäganden som trovärdig och hennes uppgifter som tillförlitliga. Hennes berättelse får anses ha ett mycket högt bevisvärde.

Tingsrätten övergår nu till att pröva om målsägandens berättelse vinner stöd av utredningen i övrigt.

Av de åberopade larmsamtalen framgår att det första samtalet till SOS Alarm inkom kl. 02.07 från Ove Hedengren som uppgav att han hörde en kvinna som skrek på hjälp i Holmiaparken. Ytterligare samtal inkom till SOS Alarm från Otmane El Abbar kl. 02.12 och kl. 02.20. Det sista samtalet till SOS Alarm inkom från Emil Bergman kl. 02.21, det vill säga 14 minuter efter att det första samtalet inkom. Av SOS-samtalen och genom Otmane El Abbars, Norma Henrikssons och Emil Bergmans vittnesmål är det klarlagt att målsäganden skrikit mer eller mindre konstant under en period om minst 14 minuter samt att hon bland annat skrikit ”hjälp”, ”nej” och ”jag vill inte”. Både Otmane El Abbar och Emil Bergman har berättat att de uppfattat skriken som att det var någon som skrek i panik.

Otmane El Abbar, som bevittnade händelsen från sin balkong, uppfattade att det var en våldtäkt som pågick. Även Norma Henriksson och Emil Bergman, som kom till platsen, uppfattade det som att målsäganden blev våldtagen. Norma Henriksson har bland annat uppgett att hon tyckte att det såg ut som om Abdirahman Aw-Ibrahim höll ner målsäganden.

Sammantaget vinner målsägandens uppgifter ett mycket starkt stöd av larmsamtalen och vittnenas iakttagelser.

Målsäganden har berättat att Abdirahman Aw-Ibrahim la sin kroppsvikt över henne, höll fast henne och drog henne i armarna, fällde ner henne på marken så att hon slog i benet samt att hon vid ett tillfälle dunkade huvudet i bänkens armstöd. Av det åberopade rättsintyget framgår att målsäganden efter händelsen uppvisade ömhet på baksidan av huvudet och vänster överarm, hudmissfärgningar på ryggen, vänster knä och vänster underben samt hudavskrapningar på höger bröst och vänster knä. Hudmissfärgningarna hade ett utseende som starkt talade för att de uppkommit efter

trubbigt våld, såsom genom handgrepp, slag, fall eller kontakt med hårt föremål. Hudavskrapningarna hade ett utseende som starkt talade för att de uppkommit efter snett inverkande trubbigt våld, såsom kontakt med hårt föremål eller fall mot skrovlig yta. Av rättsintyget framgår att inget talar emot att händelseförloppet varit det som målsäganden berättat om. Tingsrätten anser att det som framkommit om målsägandens skador stämmer väl överens med det målsäganden har berättat. Rättsintyget ger således stöd för hennes berättelse.

Norma Henriksson och Emil Bergman, som träffade målsäganden direkt efter händelsen, har berättat att de upplevde målsäganden som skärrad, stressad och upprörd. Detta stöds även av vad polisen Jacob Fredlin har uppgett. Vad vittnena har uppgett är väl förenligt med att målsäganden blivit utsatt för det som hon har berättat om.

Att målsäganden berättat för Bintou Jorbateh dagen efter händelsen att hon blivit våldtagen i en park samt vad Bintou Jorbateh uppgett om hur målsäganden mått efter händelsen är också väl förenligt med att hon har blivit utsatt för det som hon har berättat om.

Sammanfattningsvis anser tingsrätten att målsäganden framstår som trovärdig och att hennes uppgifter, som innebär att Abdirahman Aw-Ibrahim genom våld genomfört ett vaginalt samlag med henne, framstår som tillförlitliga. Som tingsrätten redovisat vinner målsägandens berättelse också ett mycket starkt stöd av utredningen i övrigt. Den bevisning som har åberopats till stöd för åtalet är så stark att den skulle kunna ligga till grund för en fällande dom om inte den bevisning som försvaret har åberopat emot åtalet leder till en annan bedömning.

Tingsrätten övergår nu till att pröva om den bevisning som försvaret har åberopat emot åtalet leder till en annan bedömning än den att Abdirahman Aw-Ibrahim genom våld genomfört ett vaginalt samlag med målsäganden.

Abdirahman Aw-Ibrahim har på ett klart, detaljerat och sammanhängande sätt redogjort för vad han gjort under kvällen fram till tidpunkten för samlaget med målsäganden. Hans berättelse stämmer även i stora drag överens med målsägandens berättelse fram till denna tidpunkt. Hans beskrivning av samlaget är däremot anmärkningsvärt detaljfattig och inte förenlig med vad som framkommit av utredningen i övrigt. Abdirahman Aw-Ibrahim har uppgett att målsäganden endast skrek en gång under samlaget och att det skedde i samband med att Norma Henriksson och Emil Bergman närmade sig parken. Mot bakgrund av att två olika personer, vid totalt tre olika tillfällen och under en tid om 14 minuter, ringt SOS Alarm och sagt att de hört kvinnoskrik från parken innan denna tidpunkt anser tingsrätten att Abdirahman Aw-Ibrahims uppgift om endast ett skrik inte kan vara riktig. Hans uppgift att målsäganden aldrig sa att hon inte ville, och att han hade slutat om han märkt det, är inte förenlig med vad som framkommit om att flera personer hört hur målsäganden gråtit och ropat på hjälp. Tingsrätten anser mot denna bakgrund att det starkt går att ifrågasätta sanningshalten av det som Abdirahman Aw-Ibrahim berättat.

Tingsrätten konstaterar sammantaget att Abdirahman Aw-Ibrahim inte är trovärdig och att hans uppgifter inte påverkar värdet av åklagarens bevisning i någon nämnvärd omfattning. Det är således ställt utom rimligt tvivel att händelsen gick till på det sätt som målsäganden har berättat om. I det ligger att Abdirahman Aw-Ibrahim med våld har genomfört ett samlag med målsäganden som inte deltog frivilligt. I det ligger också att våldet bestått i att Abdirahman Aw-Ibrahim har tryckt ner målsäganden på en parkbänk, hållit för hennes mun och med sin kroppstyngd samt med sina armar hållit fast henne och betvingat hennes motstånd. Till följd av våldet har målsäganden orsakats smärta, ömhet, hudmissfärgningar och hudavskrapningar på huvud och kropp. Det skedde på den tid och plats som åklagaren påstått.

Det är uppenbart att Abdirahman Aw-Ibrahim har haft uppsåt till att ha använt våld.

När det sedan gäller frågan om målsäganden på grund av berusning befunnit sig i en särskilt utsatt situation gör tingsrätten följande överväganden. Det är ostridigt att målsäganden hade konsumerat alkohol den aktuella kvällen. Av rättsintyget framgår att hon kl. 03.00 den aktuella natten, cirka 40 minuter efter händelsen, hade 2,2 promille alkohol i utandningsluften. Av vittnenas uppgifter framgår att målsäganden var berusad men att hon inte hade några problem med att gå, prata eller uppfatta vad som skedde. Tingsrätten anser inte att det framkommit något i målet som tyder på att målsäganden varit så berusad att hon inte har varit kapabel att ge uttryck för sin vilja eller freda sin sexuella integritet. Tvärtom framgår att målsäganden har försökt slita sig loss och tillkalla hjälp för att avbryta samlaget – något som hon till slut också lyckats med. Tingsrätten anser därmed att det inte är visat att målsäganden på grund av berusning befunnit sig i en särskilt utsatt situation.

Sammantaget ska således Abdirahman Aw-Ibrahim dömas för våldtäkt enligt 6 kap. 1 § första stycket första meningen och tredje meningen första punkten. Han ska däremot inte dömas enligt andra punkten i tredje meningen.

Åtalspunkterna 2 och 3

Abdirahman Aw-Ibrahim har medgett ansvar för ringa misshandel (åtalspunkt 2). Han har förnekat våldsamt motstånd (åtalspunkt 3).

Abdirahman Aw-Ibrahim har hörts. På åklagarens begäran har hållits målsägandeförhör med David Plars och vittnesförhör med Sanna Björklund. Åklagaren har som bevisning åberopat en filmsekvens.

David Plars har uppgett i huvudsak följande. Han har bra minnesbilder från den aktuella kvällen. Han hade varit på en bar och satt på nattbussen på väg hem tillsammans med sin flickvän. Han såg hur Abdirahman Aw-Ibrahim, som han inte var bekant med sedan tidigare, satte sig bredvid en tjej lite längre fram i bussen.

Hans flickvän sa till Abdirahman att "hon ser inte ut att vilja att du sitter där". Abdirahman gick därefter fram till hans flickvän och började argumentera med henne. När han la sig i ställde sig Abdirahman vid hans säte och höjde rösten och riktade blicken mot honom. Abdirahman såg mycket frustrerad ut. Abdirahman kallade honom för idiot och gav honom sedan flera slag i ansiktet. Slagen utdelades med knuten näve. Det första slaget såg han var med knuten näve. De andra slagen kände han var med knuten näve. Slagen träffade i övre delen av ansiktet. Det sista slaget träffade hans näsbrygga. Han tror att det rör sig om sammanlagt fem slag. Slagen orsakade honom kraftig smärta. Han höll sig lugn fram till det sista slaget men därefter, när han började blöda näsblod, blev han arg. Hans flickvän gav honom papper för att stoppa blodflödet. Det krävdes att flera av de andra passagerarna höll fast Abdirahman för att hindra honom från att utdela fler slag. – Han hade ont och var frustrerad efteråt. Han fick inga blåmärken. Han blödde näsblod i någon timme.

Abdirahman Aw-Ibrahim har uppgett i huvudsak följande. Han gick på bussen tillsammans med några kompisar. Tjejen som satt och pratade i mobiltelefon på bussen, som han gick fram till, var en av hans kompisar. Innan de hade gått på bussen hade han stått och pratat med hennes syster. Han gick fram till henne för att fråga om hon mådde bra. David Plars flickvän började då anklaga honom för olika saker och sa att han skulle gå därifrån. Han sa till henne att tjejen var hans kompis. David la sig sedan i samtalet, vilket gjorde honom irriterad och arg. Han tänkte att David fick skylla sig själv och slog ett slag mot honom. Han slog med öppen hand. Sedan kom busschauffören och bad honom kliva av bussen. Flera passagerare skrek och gapade på honom och han fattade inte varför han skulle behöva kliva av bussen.

Sedan kom polisen till platsen och tog med honom till polisstationen. Han följde med polisen frivilligt. De belade honom med handfängsel. När de befann sig i hissen på polisstationen var han först lugn men när de sedan drog åt handfängslet gjorde det ont. Då ryckte han till och spände med armarna – det gör han alltid när

han har handfängsel på sig. Han gillar inte att ha handfängsel på sig och inte heller att folk tar i honom. Hans reaktion var automatisk eftersom handfängslet satt för hårt. Alla spänner sig när de har handfängsel på sig. Han menade dock inte att göra motstånd. Han minns inte om det var en kvinnlig eller manlig polis som drog åt handfängslet.

Sanna Björklund har uppgett i huvudsak följande. Hon arbetar som polis och var i tjänst den aktuella kvällen. Hon minns den aktuella händelsen relativt väl. Hon och hennes kollega blev kallade till en buss där det hade varit någon form av bråk. På bussen kom hon i kontakt med Abdirahman Aw-Ibrahim. De började prata lugnt med varandra, men sedan blev Abdirahman allt mer aggressiv. Hon valde då att belägga honom med handfängsel och ta med honom i polisbilen. De fortsatte att prata med varandra på vägen till polisstationen. När de kom fram till polisstationen började Abdirahman göra mer och mer motstånd. I hissen upp till arresten började han spotta omkring sig. Han ville inte ta in information, ville inte lyssna och var väldigt ifrågasättande. Han började också spänna och kränga med kroppen. Hon minns att det krävdes flera poliser och vakter för att få in honom i cellen, men hon minns inte exakt hur många. De belade honom med benfängsel för att han inte skulle kunna sparka dem. De satte även på honom en spotthuva så att han inte skulle kunna spotta på dem.

När det först gäller frågan om Abdirahman Aw-Ibrahim har gjort sig skyldig till misshandel gör tingsrätten följande överväganden.

Abdirahman Aw-Ibrahim har erkänt att han slagit David Plars en gång med öppen hand medan åklagaren i sitt gärningspåstående har gjort gällande att det har varit fråga om flera slag med knuten näve. De frågor som tingsrätten har att ta ställning till är därmed om det varit fråga om ett eller flera slag och huruvida slaget eller slagen varit med öppen hand eller knuten näve.

David Plars har på ett trovärdigt sätt berättat om händelseförloppet den aktuella kvällen. Det finns inte några inslag av överdrifter eller självmotsägelser i hans berättelse. I den mån han har varit osäker, som när det gäller frågan om hur många slag som han blivit tilldelad, har han uppgett att han kan ha räknat fel. Han har även varit tydlig med vilka slag han såg och vilka slag han endast känt.

Den av åklagaren åberopade filmsekvensen visar att Abdirahman Aw-Ibrahim stod på ett mycket nära avstånd något ovanför David Plars som satt ner. Det framgår även tydligt hur han med sin högra hand utdelar ett flertal slag riktade mot David Plars ansikte. Även om det inte utifrån filmen går att uttala sig med fullständig säkerhet anser tingsrätten att armens rörelsemönster tyder på att slagen utdelats med knuten näve. Inget tyder heller på att slagen som utdelats inte träffat David Plars. Av filmsekvensen framgår även hur David Plars, efter att han fått motta slagen, höll papper för näsan som att han börjat blöda näsblod. Tingsrätten anser sammantaget att filmsekvensen ger ett mycket starkt stöd för det som David Plars har berättat.

Abdirahman Aw-Ibrahim har uppgett att han endast träffade David Plars en gång med öppen hand. Tingsrätten har redan konstaterat att Abdirahman Aw-Ibrahims rörelsemönster på filmsekvensen talar emot att slagen var med öppen hand. Tingsrätten noterar även att Abdirahman Aw-Ibrahim, när han inför rätten på förhandlingen demonstrerat hur slagen utdelats, har visat slag med knuten näve. Abdirahman Aw-Ibrahim stod på ett nära avstånd och utdelade ett flertal slag mot David Plars. Tingsrätten finner mot den bakgrunden att det är högst osannolikt att Abdirahman Aw-Ibrahim endast skulle ha lyckats träffa David Plars en gång.

Sammantaget påverkar inte Abdirahman Aw-Ibrahims uppgifter inte värdet av åklagarens bevisning i någon nämnvärd omfattning. Det är således ställt utom rimligt tvivel att Abdirahman Aw-Ibrahim har misshandlat David Plars genom att ha utdelat ett flertal slag med knuten näve som träffat David Plars i ansiktet och

orsakat honom smärta, ömhet och näsblod. Det skedde på den tid och plats som åklagaren påstått.

Eftersom det varit fråga om ett flertal slag med en knuten näve är gärningen att bedöma som misshandel av normalgraden.

När det sedan gäller frågan om Abdirahman Aw-Ibrahim har gjort sig skyldig till våldsamt motstånd gör tingsrätten följande överväganden.

Sanna Björklund har på ett trovärdigt och förhållandevis detaljerat sätt berättat om hur ingripandet mot Abdirahman Aw-Ibrahim gick till. Den omständigheten att hon inte kunnat minnas alla detaljer måste ses mot den bakgrunden att hon som polis ofta är med om likande situationer och att händelsen utspelade sig på hennes arbetsplats. Vid bedömningen av tillförlitligheten av hennes uppgifter måste beaktas att hon som polis är van att iaktta liknande situationer. Hon har uppgett att hon tydligt minns hur Abdirahman Aw-Ibrahim var motvillig och spjärnade emot. Detta stöds också av den omständigheten att de var tvungna att belägga honom med både handfängsel och benfängsel, vilket hon har uppgett inte är särskilt vanligt. Den omständigheten att flera poliser och väktare var tvungna att hjälpa till vid hanteringen av Abdirahman Aw-Ibrahim ger också stöd för den slutsatsen. Det har inte heller framkommit något som tyder på att Sanna Björklund skulle ha någon anledning att ljuga om den aktuella händelsen. Sammantaget måste Sanna Björklunds vittnesmål anses ha ett mycket högt bevisvärde.

Abdirahman Aw-Ibrahim har vidgått att han ryckte till och spände med armarna. Anledning till detta var enligt honom att det gjorde ont när polisen drog åt handfängslet och att han inte gillar när folk tar på honom. Även hans uppgifter ger således delvis stöd för vad Sanna Björklund berättat om att han gjort motstånd, om än inte i den omfattningen som Sanna Björklund gjort gällande.

Genom Sanna Björklunds vittnesmål, som delvis stöds av Abdirahman Aw-Ibrahims egna uppgifter, anser tingsrätten att åtalet är styrkt. Abdirahman Aw-Ibrahims ska således dömas för våldsamt motstånd i enlighet med åklagarens gärningspåstående. I det ligger att Abdirahman Aw-Ibrahim har gjort motstånd vid ingripandet mot honom av poliserna Sanna Björklund och Katja Nylund och därigenom hindrat dem i deras myndighetsutövning genom att spänna och kränga med kroppen. Det skedde på den tid och plats som åklagaren gjort gällande.

Påföljdsfrågan

Abdirahman Aw-Ibrahim förekommer under fem avsnitt i belastningsregistret. Han dömdes den 20 april 2017 för narkotikabrott till villkorlig dom och böter. Han dömdes därefter den 12 september 2018 för våld mot tjänsteman och våldsamt motstånd vid två tillfällen till skyddstillsyn. Han dömdes slutligen den 11 juli 2019 för misshandel till fängelse i sex månader.

Tingsrätten gör följande bedömning.

Abdirahman Aw-Ibrahim döms nu för våldtäkt, misshandel och våldsamt motstånd.

Straffskalan för våldtäkt – vilket är det brott som i första hand får betydelse vid bedömningen av straffvärdet – är fängelse i lägst två år och högst sex år (6 kap. 1 § första stycket första meningen brottsbalken).

När det gäller straffvärdet för den våldtäkt som Abdirahman Aw-Ibrahim döms för finns det anledning att särskilt beakta att våldtäkten inte har varit kortvarig och att Abdirahman Aw-Ibrahim har brukat våld. En sammantagen bedömning leder till slutsatsen att straffvärdet överstiger minimistraffet för våldtäkt och närmar sig fängelse i två år och sex månader.

Den misshandel som Abdirahman Aw-Ibrahim döms för har också viss betydelse för straffvärdet. Det brottet har ett straffvärde som motsvarar fängelse i två till tre månader.

Att Abdirahman Aw-Ibrahim dessutom döms för våldsamt motstånd påverkar inte den samlade brottslighetens straffvärde i någon nämnvärd omfattning.

Den samlade brottslighetens straffvärde motsvarar, efter beaktande av den så kallade asperationsprincipen, fängelse i två år och sex månader.

Med hänsyn till brottslighetens straffvärde och art samt till att Abdirahman Aw-Ibrahim har återfallit i likartad brottslighet kan annan påföljd än fängelse inte komma ifråga. Vid straffmätningen saknas skäl att frångå straffvärdet. Fängelsestraffets längd ska således bestämmas till två år och sex månader.

Skadeståndsfrågan

Åtalspunkt 1

Abdirahman Aw-Ibrahim har bestritt målsägandens skadeståndsyrkande. Han har vitsordat 100 000 kr avseende kränkning och 15 000 kr avseende sveda och värk som skäligt i och för sig.

Tingsrätten gör följande bedömning.

Av 2 kap. 3 § skadeståndslagen (1972:207) framgår att den som allvarligt kränker någon annan genom brott som innefattar ett angrepp mot dennes person, frihet, frid eller ära ska ersätta den skada som kränkningen innebär (så kallad kränkningsersättning). Kränkningsersättningen avser att kompensera känslor som den kränkande handlingen har framkallat, såsom rädsla, skam eller liknande. I

5 kap. 6 § samma lag lämnas viss vägledning om hur ersättningen närmare ska bestämmas. Hänsyn ska bland annat tas till om brottet har haft förnedrande eller skändliga inslag, om det har varit ägnat att framkalla allvarlig rädsla för liv eller hälsa eller ägnat att väcka allmän uppmärksamhet. I förarbetena uttalas att man i särskilda fall kan ta hänsyn till intensiteten i den skadelidandes upplevelser (se prop. 2000/01:68 s. 74). Kränkningsersättningen bestäms utifrån objektiva faktorer och ofta med hjälp av schabloner. Brottsoffermyndigheten prövar varje år ett stort antal ersättningsanspråk och har vid sidan av Högsta domstolen en viktig praxisbildande roll för vilka nivåer som ska gälla för kränkningsersättningen. Av Brottsoffermyndighetens praxis framgår att kränkningsersättningen för en våldtäkt normalt uppgår till 100 000 kr. I förevarande mål finner tingsrätten att ersättning bör utgå med normalbeloppet.

Till följd av utgången i ansvarsdelen ska målsägandens skadeståndsyrkande avseende sveda och värk bifallas.

Åtalspunkt 2

Abdirahman Aw-Ibrahim har bestritt målsägandens skadeståndsyrkande men har vitsordat beloppet som skäligt i och för sig.

Tingsrätten gör följande bedömning.

Till följd av utgången i ansvarsdelen ska David Plars skadeståndsyrkande bifallas.

Häktningsfrågan

För våldtäkt är inte föreskrivet lindrigare straff än fängelse i två år och det är inte uppenbart att skäl för häktning saknas (flyktfara och recidivfara). För det fall Abdirahman Aw-Ibrahim friges från det straff som han nu avtjänar innan denna

dom i ansvarsdelen vinner laga kraft mot honom ska han därför omedelbart häktas och stanna kvar i häkte till dess denna dom i ansvarsdelen vinner laga kraft mot honom.

Sekretessfrågan

Sekretessen enligt 35 kap. 12 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) ska fortsätta att gälla för uppgifter som har lagts fram vid förhandling bakom stängda dörrar och som kan leda till att målsägandens (NN6) identitet kan klarläggas. Detsamma ska gälla partsbilagan till denna dom.

Övriga frågor

Eftersom Abdirahman Aw-Ibrahim döms för brott med fängelse i straffskalan ska han betala föreskriven avgift till Brottsofferfonden.

Vad målsägandebiträdet och försvararen har yrkat i ersättning bedöms vara skäligt. Med hänsyn till fängelsestraffets längd ska denna kostnad stanna på staten.

HUR MAN ÖVERKLAGAR; se domsbilaga 3 (TR-01)
Överklagande – ställt till Svea hovrätt – ges in till tingsrätten senast den 15 april 2020.

På tingsrättens vägnar

Peter Scharmer

Avräkningsunderlag; se nästkommande sida.

STOCKHOLMS TINGSRÄTT
Avdelning 3

Avräkningsunderlag
2020-03-25
Stockholm

Mål nr: B 1167-20

Underlaget avser

Person-/samordningsnummer/födelsetid	Datum för dom/beslut
19980101-8814	2020-03-25
Efternamn Aw-Ibrahim	Förnamn ABDIRAHMAN Hussein

Personen har under en sammanhängande tid av minst 24 timmar varit frihetsberövad* i Sverige eller utomlands med anledning av brott som prövats i målet eller som påföljden avser. Frihetsberövandet har ägt rum under nedan angivna tider.

*på sätt som avses i 2 § lagen (2018:1250) om tillgodoräknande av tid för frihetsberövande

Frihetsberövad	**Frihetsberövandet hävt/upphört/avbrutet** *(lämna tomt för ett frihetsberövande som pågår)*
2020-01-26	2020-03-11

Samtidig verkställighet av påföljd i annat mål

☒ Kriminalvården har underrättat domstolen om att personen har påbörjat verkställighet eller har verkställt påföljd i annat mål under den tid som han eller hon varit berövad friheten (2–4 §§ förordning (2019:96) om tillgodoräknande av tid för frihetsberövande).

Tidigare frihetsberövanden av betydelse för avräkningen

☐ Domstolen har i avgörandet helt eller delvis undanröjt påföljden i tidigare dom, beslut eller strafföreläggande, och det finns uppgifter om frihetsberövanden i tidigare meddelade domar, beslut eller avräkningsunderlag som har betydelse för avräkningen.

Observera: När domstolen lämnar domen/beslutet eller domsbeviset till Kriminalvården ska tidigare domar/beslut med eventuella avräkningsunderlag och avräkningsunderlag enligt 12 a § strafföreläggandekungörelsen bifogas, om det finns uppgifter där som har betydelse för avräkningen (3 § 4 förordningen (1990:893) om underrättelse om dom i vissa brottmål, m.m.).

Underskrift

PETER SCHARMER
RÅDMAN

Namnförtydligande

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 8307 104 20 Stockholm	Scheelegatan 7	08-561 652 70 **E-post:** stockholms.tingsratt.avdelning3@dom.se www.stockholmstingsratt.se		måndag - fredag 08:00-16:00

Bilaga 1

ÅKLAGARMYNDIGHETEN
Åklagarområde Stockholm
City åklagarkammare i Stockholm
Kammaråklagare Malin Kühn

Stämningsansökan

2020-02-28

Handling 84
Ärende AM-7819-20
Handläggare 111-25

Ange dessa uppgifter vid kontakt med myndigheten

STOCKHOLMS TINGSRÄTT
Avdelning 3
INKOM: 2020-03-11
MÅLNR: B 1167-20
AKTBIL: 17

Justerad av åklagaren på huvudförhandlingen 2020-03-06

FRIDA ALMLÖF
TINGSNOTARIE

Stockholms tingsrätt
B 1167-20

Häktat mål
Åklagarbundet

STOCKHOLMS TINGSRÄTT
Avdelning 3
INKOM: 2020-02-28
MÅLNR: B 1167-20
AKTBIL: 53

Stämningsansökan

Tilltalade

Abdirahman Hussein Aw-Ibrahim (19980101-8814)
Företräds av advokat Frida Wallin.
- Gripen 2020-01-26, Anhållen 2020-01-26, Häktad 2020-01-28.

Ansvarsyrkanden m.m.

1 VÅLDTÄKT

5000-K107796-20

Abdirahman Hussein Aw-Ibrahim

Abdirahman Hussein Aw-Ibrahim har med våld och genom att otillbörligt utnyttja att målsäganden på grund av berusning befunnit sig i en särskilt utsatt situation genomfört ett vaginalt samlag med målsäganden som inte deltog frivilligt.
Våldet har bestått i att ~~misstänkt~~ tryckt ner målsäganden på en parkbänk, hållit för hennes mun och med sin kroppstyngd samt med sina armar hållit fast henne och betvingat hennes motstånd. Till följd av våldet har målsäganden orsakats smärta, ömhet, hudmissfärgningar och hudavskrapningar på huvud och kropp. Det hände den 26 januari 2020 på Holmiaparken, Drottningholmsvägen, Stockholms stad.

Abdirahman Hussein Aw-Ibrahim begick gärningen med uppsåt.

Lagrum: 6 kap 1 § 1 st 1 men och 3 men 1 p brottsbalken och 2 p

Målsägande

Sekretess NN 6
Åklagaren för ej talan
Företräds av Natali Agirman.

Muntlig bevisning

1. Förhör med målsäganden **NN 6**. Beräknad förhörstid: 2 timmar.

Postadress
Box 70296
10722 STOCKHOLM

Gatuadress
Kungsbron 21

Telefon
010-562 50 00

Telefax
010-562 55 75

E-post
registrator.akcity-stockholm@aklagare.se

2. Förhör med den tilltalade **Abdirahman Hussein Aw-Ibrahim** som förnekar brott. Beräknad förhörstid: 1 tim.

3. Förhör med vittnet **Bintou Jorbateh** angående hennes iakttagelser av målsäganden och misstänkt under den aktuella kvällen, hur målsäganden agerat under kvällen och vad målsäganden berättat för henne och hur hon mått efter händelsen till styrkande av gärningen. Beräknad förhörstid: en halvtimme.

4. Förhör med vittnet **Otmane El Abbar** angående vad han hört och gjort för iakttagelser under den aktuella natten samt hur han reagerat vid tillfället till styrkande av gärningen. Beräknad förhörstid: 20 min

5. Förhör med vittnet **Norma Henriksson** angående vad hon hört samt hur hon agerat vid tillfället och angående hennes de iakttagelser av målsäganden och misstänkt samt angående målsägandens sinnestillstånd och uppträdande vid anträffandet allt till styrkande av gärningen. Beräknad förhörstid: en halvtimme

6. Förhör med vittnet **Emil Bergman** angående angående vad han hört samt hur han agerat vid tillfället och angående hans iakttagelser av målsäganden och misstänkt samt angående målsägandens sinnestillstånd och uppträdande vid anträffandet allt till styrkande av gärningen. Beräknad förhörstid: en halvtimme

7. Förhör med vittnet **Jacob Fredlin** pa, Polisregion Stockholm, BF-IGV 34 LPO Norrmalm angående hans iakttagelser på plats, målsägandens sinnesstämning och uppträdande samt vad som hänt vid Södersjukhuset till styrkande av gärningen. Beräknad förhörstid: 20 min.

Övrig bevisning

1. Händelserapport (fup sid.10-15)
2. Uppspelning av ljudfil (5 min) avseende SOS-samtal. Medtas av åklagaren (utskrift fup sid. 5-9)
3. Foton från platsen (fup sid 23-25) samt brottsplatsundersökning (fup sid. 32-35)
4. Rättsintyg avseende målsägandens skador och berusningsgrad jämte bilder från undersökningstillfället (protokollsbilaga) till styrkande av åtalet.

2 MISSHANDEL

5000-K1347131-19

Abdirahman Hussein Aw-Ibrahim har misshandlat David Plars genom att utdela ett flertal slag med knuten näve. Slagen har träffat målsäganden i ansiktet. Det hände under natten mot den 26 oktober 2019 under färd med buss nummer 591 i Stockholm, Stockholms län. David Plars orsakades smärta, ömhet och näsblod.

Abdirahman Hussein Aw-Ibrahim begick gärningen med uppsåt.

Lagrum: 3 kap 5 § brottsbalken

Målsägande

David Plars
Åklagaren för talan

Enskilda anspråk

David Plars yrkar skadestånd av Abdirahman Hussein Aw-Ibrahim med 5 000 kronor. På beloppet yrkas ränta enligt 4 § 5 st och 6 § räntelagen (1975:635) från dagen för brottet till dess full betalning sker. Beloppet avser kränkning.

Muntlig bevisning

1. Förhör med målsäganden **David Plars** angående händelsen för till styrkande av gärningspåståendet. Beräknad förhörstid: 40 min.

2. Förhör med den tilltalade **Abdirahman Hussein Aw-Ibrahim** som förnekar brott.

Övrig bevisning

Uppspelning av film från övervakningskamera på bussen (åklagaren tar med film och utrustning till huvudförhandlingen) och film-pm (förundersökningsprotokoll s. 3-10). Filmen visar misshandeln av David Plars.

3 VÅLDSAMT MOTSTÅND

5000-K1347131-19

Abdirahman Hussein Aw-Ibrahim har gjort motstånd vid ingripande mot honom av poliserna Sanna Björklund och Katja Nylund och därigenom hindrat dem i deras myndighetsutövning genom att spänna och kränga med kroppen. Det hände den 26 oktober 2019 på Norrmalms polisstation, Kungsholmsgatan, Stockholms stad.

Abdirahman Hussein Aw-Ibrahim begick gärningen med uppsåt.

Lagrum: 17 kap 4 § brottsbalken

Muntlig bevisning

1. Förhör med den tilltalade **Abdirahman Hussein Aw-Ibrahim** som förnekar brott.

2. Förhör med vittnet **Sanna Björklund** angående händelsen till styrkande av gärningen. Beräknad förhörstid: en halvtimme

Handläggning

Beräknad tidsåtgång för förhandlingen: 2 dagar, beträffande åp 1 se under respektive förhör.

Bilaga 2

THERESE STRÖM ADVOKATBYRÅ AB
Advokat Therese Ström
Advokat Maria Axeheim
Advokat Martina Fältén
Biträdande jurist Natali Agirman
Biträdande jurist Elsa Segerblad
Biträdande jurist Katarina Stenström Ros

I samarbete med:
Advokat Cecilia Runesson

STOCKHOLMS TINGSRÄTT
Avdelning 3

INKOM: 2020-03-04
MÅLNR: B 1167-20
AKTBIL: 43

Stockholms tingsrätt
Endast per e-post

Stockholm den 4 mars 2020

Angående mål B 1167–20 City åklagarkammare i Stockholm./. Abdirahman Aw-Ibrahim, våldtäkt.

I egenskap av målsägandebiträde för Sekretess NN 6 får jag härmed framställa skadeståndsanspråk mot Abdirahman Aw-Ibrahim och anföra följande.

Yrkande

Sekretess NN 6 yrkar att tingsrätten förpliktar Abdirahman Aw-Ibrahim att utge skadestånd till Sekretess NN 6 om totalt 125 000 kr jämte ränta enligt följande.

Kränkning

Sekretess NN 6 yrkar att tingsrätten förpliktar Abdirahman Aw-Ibrahim att utge skadestånd till Sekretess NN 6, 2 kap. 3 § skadeståndslagen, för kränkning av Sekretess NN 6 personliga integritet med 110 000 kr.

Sveda och värk

Sekretess NN 6 yrkar att tingsrätten förpliktar Abdirahman Aw-Ibrahim att utge skadestånd till Sekretess NN 6, 5 kap. 1 p. 3 skadeståndslagen, för sveda och värk avseende fysiskt och psykiskt lidande med 15 000 kr.

Vidare yrkas det ränta enligt 6 § räntelagen från den 26 januari 2020 till dess att full betalning sker.

Grunder och omständigheter

Sekretess NN 6 har blivit utsatt för brott av den tilltalade i enlighet med åklagarens gärningsbeskrivning. Sekretess NN 6 har på grund av den brottsliga gärningen fått sin personliga integritet kränkt på ett allvarligt sätt. Sekretess NN 6 har vidare åsamkats ett fysiskt och psykiskt lidande till följd av brottet.

Köpmangatan 15
111 31 STOCKHOLM
Telefon: 08-400 257 91
Telefax: 08-21 48 80

Epost:
natali.agirman@advokatstrom.com

Bankgiro för arvoden: 687-5934
Bankgiro för klientmedel: 690-3249
Momsregnr: SE556857911301
Godkänd för F-skatt

THERESE STRÖM ADVOKATBYRÅ AB
Advokat Therese Ström
Advokat Maria Axeheim
Advokat Märtina Fältén
Biträdande jurist Natali Agirman
Biträdande jurist Elsa Segerblad
Biträdande jurist Katarina Stenström Ros

I samarbete med:
Advokat Cecilia Runesson

Bevisning

Sekretess NN 6 åberopar samma bevisning som åklagaren även till styrkande av skadeståndsanspråket.

Övrigt

Sekretess NN 6 biträder åtalet.

Som ovan

Natali Agirman

Köpmangatan 15
111 31 STOCKHOLM
Telefon: 08-400 257 91
Telefax: 08-21 48 80

Epost:
natali.agirman@advokatstrom.com

Bankgiro för arvoden: 687-5934
Bankgiro för klientmedel: 690-3249
Momsregnr: SE556857911301
Godkänd för F-skatt

SVERIGES DOMSTOLAR

Hur man överklagar

Dom i brottmål, tingsrätt

TR-01

Vill du att domen ska ändras i någon del kan du överklaga. Här får du veta hur det går till.

Överklaga skriftligt inom 3 veckor

Ditt överklagande ska ha kommit in till domstolen inom 3 veckor från domens datum. Sista datum för överklagande finns på sista sidan i domen.

Överklaga efter att motparten överklagat

Om ena parten har överklagat i rätt tid, har den andra parten också rätt att överklaga även om tiden har gått ut. Det kallas att anslutningsöverklaga.

En part kan anslutningsöverklaga inom en extra vecka från det att överklagandetiden har gått ut. Ett anslutningsöverklagande måste alltså komma in inom 4 veckor från domens datum.

Ett anslutningsöverklagande upphör att gälla om det första överklagandet dras tillbaka eller av något annat skäl inte går vidare.

Så här gör du

1. Skriv tingsrättens namn och målnummer.
2. Förklara varför du tycker att domen ska ändras. Tala om vilken ändring du vill ha och varför du tycker att hovrätten ska ta upp ditt överklagande (läs mer om prövningstillstånd längre ner).
3. Tala om vilka bevis du vill hänvisa till. Förklara vad du vill visa med varje bevis.

   Skicka med skriftliga bevis som inte redan finns i målet.

   Vill du ha nya förhör med någon som redan förhörts eller en ny syn (till exempel besök på en plats), ska du berätta det och förklara varför.

   Tala också om ifall du vill att målsäganden ska komma personligen vid en huvudförhandling.
4. Lämna namn och personnummer eller organisationsnummer.

   Lämna aktuella och fullständiga uppgifter om var domstolen kan nå dig: postadresser, e-postadresser och telefonnummer.

   Om du har ett ombud, lämna också ombudets kontaktuppgifter.
5. Skriv under överklagandet själv eller låt ditt ombud göra det.
6. Skicka eller lämna in överklagandet till tingsrätten. Du hittar adressen i domen.

Vad händer sedan?

Tingsrätten kontrollerar att överklagandet kommit in i rätt tid. Har det kommit in för sent avvisar domstolen överklagandet. Det innebär att domen gäller.

Om överklagandet kommit in i tid, skickar tingsrätten överklagandet och alla handlingar i målet vidare till hovrätten.

Har du tidigare fått brev genom förenklad delgivning, kan även hovrätten skicka brev på detta sätt.

Anvisningar för överklagande TR-01 - Dom i brottmål • Producerat av Domstolsverket, Avd. för domstolsutveckling • 2018-11

Prövningstillstånd i hovrätten

När överklagandet kommer in till hovrätten tar domstolen först ställning till om målet ska tas upp till prövning.

Om du *inte* får prövningstillstånd gäller den överklagade domen. Därför är det viktigt att i överklagandet ta med allt du vill föra fram.

När krävs det prövningstillstånd?

Brottmålsdelen

I brottmålsdelen behövs prövningstillstånd i två olika fall:

- Den åtalade har dömts enbart till böter.
- Den åtalade har frikänts från ett brott som inte har mer än 6 månaders fängelse i straffskalan.

Skadeståndsdelen

Det krävs prövningstillstånd för att hovrätten ska pröva en begäran om skadestånd. Undantag kan gälla när en dom överklagas i brottmålsdelen, och det är kopplat en begäran om skadestånd till brottet. Då krävs inte prövningstillstånd för skadeståndsdelen om

- det inte krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen

  eller om
- hovrätten meddelar prövningstillstånd i brottmålsdelen.

Beslut i övriga frågor

I de mål där det krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen (se ovan), krävs det också prövningstillstånd för sådana beslut som bara får överklagas i samband med att domen överklagas. Beslut som kan överklagas särskilt kräver inte prövningstillstånd.

När får man prövningstillstånd?

Hovrätten ger prövningstillstånd i fyra olika fall.

- Domstolen bedömer att det finns anledning att tvivla på att tingsrätten dömt rätt.
- Domstolen anser att det inte går att bedöma om tingsrätten har dömt rätt utan att ta upp målet.
- Domstolen behöver ta upp målet för att ge andra domstolar vägledning i rättstillämpningen.
- Domstolen bedömer att det finns synnerliga skäl att ta upp målet av någon annan anledning.

Vill du veta mer?

Ta kontakt med tingsrätten om du har frågor. Adress och telefonnummer finns på första sidan i domen.

Mer information finns på www.domstol.se.

Anvisningar för överklagande TR-01 - Dom i brottmål • Producerat av Domstolsverket, Avd. för domstolsutveckling • 2018-11

SVERIGES DOMSTOLAR
www.domstol.se

Bilaga

Hur man överklagar hovrättens avgörande

Den som vill överklaga hovrättens avgörande ska göra det genom att skriva till Högsta domstolen. Överklagandet ska dock skickas eller lämnas till hovrätten.

Senaste tid för att överklaga

Överklagandet ska ha kommit in till hovrätten senast den dag som anges i slutet av hovrättens avgörande.

Beslut om häktning, restriktioner enligt 24 kap. 5 a § rättegångsbalken eller reseförbud får överklagas utan tidsbegränsning.

Om överklagandet har kommit in i rätt tid, skickar hovrätten överklagandet och alla handlingar i målet vidare till Högsta domstolen.

Prövningstillstånd i Högsta domstolen

Det krävs prövningstillstånd för att Högsta domstolen ska pröva ett överklagande. Högsta domstolen får meddela prövningstillstånd endast om

1. det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att överklagandet prövas av Högsta domstolen eller om

2. det finns synnerliga skäl till sådan prövning, så som att det finns grund för resning, att domvilla förekommit eller att målets utgång i hovrätten uppenbarligen beror på grovt förbiseende eller grovt misstag.

Överklagandets innehåll

Överklagandet ska innehålla uppgifter om

1. klagandens namn, adress och telefonnummer,
2. det avgörande som överklagas (hovrättens namn och avdelning samt dag för avgörandet och målnummer),
3. den ändring i avgörandet som klaganden begär,
4. de skäl som klaganden vill ange för att avgörandet ska ändras,
5. de skäl som klaganden vill ange för att prövningstillstånd ska meddelas, samt
6. de bevis som klaganden åberopar och vad som ska bevisas med varje bevis.

Förenklad delgivning

Om målet överklagas kan Högsta domstolen använda förenklad delgivning vid utskick av handlingar i målet, under förutsättning att mottagaren där eller i någon tidigare instans har fått information om sådan delgivning.

Mer information

För information om rättegången i Högsta domstolen, se www.hogstadomstolen.se

Anvisning för överklagande HR, avgörande, med pt • Producerat av Domstolsverket • 2017-07